

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

I Sermo. XLVII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dominica Remiscere

et tenetur pro omnibus peccatis eorum, de testibus.
Sicut. Et. xxij. q. v. Qui compulsus.

B Sed dices, vellem dominum scire an semper narratio est mortale peccatum. Respōdeo breviter, de laicis loquendo tunc venarto considerat duplicitate, aut enim sit causa voluptatis aut causa necessitatis. Si causa voluptatis tunc est illud ex ipso, ut diebus quadragesimis et ieiuniorum. Et. xxij. q. viii. Si nulla. Et lxxviij. distin. An puritas, ut dicit glor. in c. Qui venatoribus ibidez. Et p. isto facit Antonius? Buturij, in capitulo de clero venatorio, quod dicit. Venatio licita est laicis in diebus communis, sed in quadragesimalibus et principiis festinaturum q̄bo venire debet homines ad ecclesiastas ordinantes, etiam laicus est interdictum. ut pallegato. c. Qui venatoribus, et c. An putans, de pse. dist. iii. Irreligiosa. Et dist. v. Ieremia. Si autem ppter necessitatez, scilicet pro pellitu vel carnibus, et tunc etiam est licita clericis. Et habet lxxviij. dist. Qui venatoribus, in domo glor. Et quod mirum si causa necessitatis pmititur venatorio cum et furtu causa necessitatis pmititur, ut norat in glor. q. c. discipulis, de con. dist. v. de furs. c. Si quis, quod necessitas non habet legem, ut dist. i. Si. Unde ppter necessitate David comedit panes apóstolorum. xxiij. q. i. §. Pis. ita. Et ppter necessitate famis ppter distributione filium, ut C. de pribus qui filios distributione. Et est ratio, quia in necessitate omnia debent esse communia. Et. viij. dist. Sicut huius matritime cibaria, ff. ad le. Rodi. de lacu. l. ii. C. Cum in eodem natu. **L** Sed dices, dominus nonne Esau erat venator, ut in Gen. Nonne Hemroth venator erat. Respondeo p singula p Esau venator erat in vindicatione amissus, quia pector erat, ut dicit Piero, in ps. lxxviij. habet. lxxviij. dist. Esau. Item Hemroth venator erat, quia hominum rapitor et depredator erat, ppter quem confusus linguarum circa turrim Babilonis facta erat Gen. c. Preterea Euachius venator erat, sed non ideo sancus venator. Unde inquit venator non potuit sacrificari nisi alia bona opera affuerint et a renatione cessasset. ut dicit glor. iii. lxxviij. dist. Esau. Et. xxvij. dist. Quorūdam. Unde dicit Hieronimus quod penitus in scripturam rem pescatores autem inuenimus aliquem venatorum, in dicto, c. Esau. Et his concludit Polyc.

cratus libro. i. cap. iii. quod inspicio patriarchas in lege nature. Deinde descendendo ad duces iudices, reges, prophetas, sub lege veteris testamenti nullus legitur fuisse venator, nisi in bisimahelite et gentes quod deum non noverint. Quid si forte cesares aliqui legunt venatores dicit ipse quod bene portunt fieri, nunc autem leguntur venatores fuisse phi aut sapietes, ut Socrates, Plato Aristoteles, Seneca, Archimedes, et sic de aliis. Et multo minus in novo testamento tales non leguntur, ex quibus ipse dicit. Quid venatica si omnino reprobari non potest, tamen in differendo videtur, et eo quia rutilus animus et immoderata voluptatis cursus concutit et fundamentum rationis subvertit, non ramen ob hoc erit omnino culpabilis, cum et vinum quod inebriat subvertit rationem. Potest ergo venatica virtus esse et honesta ex loco, id est ut sit in proprio vel in comuni tempore modo, id est non nimium persona et causa, scilicet re creationis. Dec illle.

Dominica Remiscere. I

Sermo. XLVII

Et lat unusquisque

Seras suū possidere in sacrificio ne et honore. i. Tessalonice. viij. c. Quavis puritas metis nre in omnibus opibus meritoris necessario sit proponeādā. id, quod nemo prudens mutru vinum nouū i vires veteres, ut dicitur Pat. ix. tu circa op' ieiunij et abstinentie sume videtur necessaria, alioquin nichil prodest homini ieiunare et orare et alia religionis bona agere nisi triēs ab iniusteitate renocetur, de conse. dist. v. nihil. Unde dicit Augustinus super Johannem. Ieiunium magnum et generale est abstinenere ab iniquitatibus et ab illicitis volutatis seculi, quod est perfectum ieiunium. Tunc ergo finis ipsum bene ieiunamus cum bui viuum, cu ab iniquitatibus abstineādā. Dec illle. Et iō iste sacro tpe quadragesima valde necesse est ut quibus mīrū abstinentia a cibis, etiam studeat abstinere a viuis. Ille ci bñ abstinet a cibis quod a malicie actibus et a mōdi ieiunat ab initio, inquit. Iisid. liij. d. sū. bo. c. xlviij. Proper quod finis ipsum quod a cibis abstinent et pue agat democes unitatē, quod esca non est, et iniqitas sp adest. Et quibus ppter tpe abstinentie quadragesimali matie dicitur abstinenere

a vicis et propria voluntate. **L**uius est. quod iste est primus effectus ieiunii quadragesimae. ut dicit **B**er. in gatatica ser. xxviii. **S**ed quod nihil per debet abstinere a malo nisi etiam fiat bonum. iurra illud. **P**ecilia a malo et fac bonum. et **I**sa. i. Quiescite puerse agere et discere bene facere. **T**o ad pfecte agendum necesse est ut hoc effugias. nichil in iste virtute quod aia scificatur decorat et ornat. **E**t id aplius horum in vobis theatrum ad hunc sacrificatorum isto tempore acquirendam dicere. **S**icut unusquisque vas suum possideat in scificatione et honore. In quo verbis amoneat quilibet ad puritatem cordis et conscientie sue acqrendam. **E**t quod enim conscientia nostra est receptaculum gratiae divinae eo quod est templum spissitatem. **T**uorum illud. **T**emplum dei scimus est quod estis vos. et **L**oz. vi. **T**o conscientia hominis debet habere apari et preparari ut fiat dignum habitaculum domino deo et receperit templum spissitatem. **H**oc cuius lationis deducitur tria sunt videnda. Primo itaque attendendum est quoniam vas coram nostris. secundum itaque stirras integras et bene fundatum. Tertio quoniam esse ornatum et decoratum. Quarta quoniam et in quod officium tale vas sit depositatum. Quarta cum fuerint quibus hoc possit debit vas suum in sanctificatione et honore.

Dixi primo. **A** q[uod] ad haec quod conscientie posse debeat vas conscientie sue in scificatione attendere. **D**icitur quoniam sit vas integrum et bene fundatum. Est autem conscientia secundum **P**amasse. lex intellectus nostrus. **S**icut autem in genere in copidio licet. et cognitione sui ipsius. **E**t omnium seu integraliter et tribus. scilicet et accusatore pterito. presenti. et remurmuratore presenti. et auctore futuro. **N**on ergo quod conscientie de perterritu remurmuratur presentib[us] et caueretur tanta petra. tunc h[ab]et integrum conscientiam. **F**undat autem conscientia sua solidam doctrinam sicut dicit saluator. **D**icitur. **vii.** **O**is qui audit bona mea hec et fac ea assimilabitur viro sapienti qui edificant dominum suum super petram. **P**etra autem erat christus. et **L**oz. x. **S**umma autem cauendum est ne istud vas sit erronee fabricatum. scilicet ne sit nimis largum vel nimis strictum. quod o[mn]is quod est conscientia edificat ad iehennam. xxviii. q. i. h. **E**t his. **A**ntea enim Robertus hol. sup. li. **S**ap. c. viii. **I**teca mente conscientie plausibiliter obligat quod preceptum placitum sic habet de sensu. **I**n conscientiis. **E**t omnis conscientia siue recta siue erronea siue in parte malis siue in differentibus obligatoria est. quod in oboe talibus vienis conscientia facit illud quod credit conscientia p[ro]p[ri]e p[re]bibilis. **V**nde dicit glo. iii. i. dicitur **Q**uoniam conscientia

allegato **E**t his. **Q**uoniam quod fit conscientia percepit vel phibit oportet edificat ad iehennam. **E**t quod per filium gloriam ibidem quod si propter comedam conscientiam debet conscientia est conscientia non in peccato mortaliter. xxv. dicitur. **S**. **C**rimis. **U**bi dicit **A**ugustinus. in libro de purgatorio. quod conscientia quod accipit de cibo aut de potu propter necessitate est peccatum venialiter. **N**on gloriam intelligit quod non accipit ex perceptu sed ex casu et non ad insurgitatem als eslet periculum mortale. ut dicitur. iii. dicitur. **D**icitur quod. **G**loria dicitur recte fiduciari humana conscientia privedentia est ne sit aut nimis larga. quod taliter generat presumptionem. et sepe dicitur malum bonum. sicut uita etiam damnata. vel ne sit nimis stricta. quod taliter generat desperationem. et sepe dicitur non malum. et damnata cum bene salvandu[m]. **G**loria conscientia taliter quod non faciat aliquid percepit dum non nec facere intendat. et sit in taliter proposito licet faciat aliquid de quod dubitat an sit factum vel non. libenter illud faceret et non obmetteret quod sciret esse bene placitum deo. **Dixi secundo.** **A** patendre debemus quod conscientie ter vas conscientie debeant esse ornatum et decoratum. **S**ed quod nihil potest ornari nisi prius purgetur. **I**stum video quod litera istud vas sit purgandum. **P**urgamentum autem hoc vas est freques scilicet. quod est in scopa bene vestis. ad quam ratione est conficiendu[m] quoties nos aliqua persona comulsum cognoscimus. **N**ihil autem sic ho[mo] ad purgandum conscientiam excusat frequens sicut cognitio propria defectuum. **D**icit enim quod clarus diligenter perceptus est per aliud personam. tanto melius purgatur. **I**tra quod diligenter seruitur defectus propriae mentis. **E**t quod per filium **H**oc. xxv. mors. quod quanto quod minus se videt tanto minus habet. tanto maior est glorie lumen. capitulo. tanto maior est reprehensibilis se esse cogitatur. Quia autem consideratur hoc circa purgationem conscientie diaboli in de aia. c. ii. **Q**uoniam illa ut vice conscientia videatur quod tendit. quoniam modo nimis. quod agit. quid obmittit. quanto quoties consideratur. **Q**uia autem frequenter accedit vel quibus reprobabilibus a malis spiritu acriter impugnat. nec solus attendas conscientiam sibi sentientiam diligenter considerat. quod conscientia suam cum taliter derat de discutir. quod ea cum debet circumstantibus faciat. In conscientia siquidem percutitur conscientia. ut oportet per filium Augustinum. in libro de penitentia. ut consideret qualiter in criminis in loco in tempore. in perseverantia. in varietate persone.

Dominica Reminiscere

equali hoc fecerit temptatione. et ipsius vici multiplicitate reuocat. De quod latius hinc de pe-
dis. v. considerer. Als autem confessio facta. potius est simulatio facta et hypocritica quod confessio
Unus Hugo liiij. de anima. c. xv. vocat eam vul-
pinam confessionem. quod est facta brenis rara et
tepidia. Refert Quidius li. viiiij. methamor-
phoses. Et Isidorus lib. xv. ethimologiarum.
Quod dedalus fecit quandam domum cum varijs
vix ita pplexus quod nullus eam extrire potuit si
ne glomere. Et illa domus vocabatur labo-
ratus. quod maximam laborem intus habuit.
Et in illa domo inclusus vnde monstrum quod
et una medietate fuit homo et ex alia bos-
ca intentione ut in perpetuum ibi pasceretur et
nunquam exiret. Sic fecit diabolus quibusdam
scientiam pplexam diueris modis. nunc ri-
more. nunc pudore. nunc negligencia. nunc di-
laratione. et sic inuenit occultat monstro. et mon-
strorum peccatum. ut nullus confessor pos-
sit intelligere nisi cum maximo glomere et la-
borore. Christi sunt multum fatui quod talium con-
fessionem volunt abscondere peccatum. quod
in deo est norum. Cetera quos dicit Augustinus
per Iohes Omel. vii. Quocumque fugerit non
fugit seipsum mala conscientia. non est quod cat. sequitur
se immo non recedit a se. peccatum enim quod
fecit in se est. Propter quod dat consilium di-
cens ibidem. Si vis a deo fugere. ad ipsius
fuge confortando non latendo. confortari potes. la-
tere non potes. Decile. Et Isidorus lib. iiij. de
sum. bo. c. xxvi. dicit. quod homo poterit om-
nia fugere propter cor suum. Non enim potest rece-
dere quisque a seipso. Ubique enim abiicit re-
atus sui conscientiae non relinquit. Quoniam
enim humana iudicia subterfugiat omnis qui
male agit. indicium tamen conscientie sue effugere
non potest. qui plene notat malum quod gessit.
Decile. Et Sed hic occurrit dubium.
quare videlicet homines hodie non discutunt
bene. propter conscientiam nec prius considera-
rant defecus. Ad quod respondet quod hoc est ideo.
quod plus aliena facta ponderant quam propria.
Butta illud Dantes. vni. Quid vides festu-
cam in oculo fratris cui trahem autem oculu-
lo tuo non consideras. Unus Prosperus lib. iiij.
de vita contemplativa dicit. Tamdiu quis
de vita contemplativa dicit. Tamdiu quis
peccata sua nosse et sibi debere ignorat quod
diu considerat aliena. Quod si mores ad se-
ipsum conuersus aspiciat. non requirit quod
in aliis reprehendat. sed quod in seipso lugeat.
Et ideo Dantes. viij. dicit. Videlicet vosmet

ipsos. Unde Basilius in examenon lib. iiiij.
dicit. Quoniam creaturarum difficultum est
cognoscere seipsum. Et ponit exemplum de
oculo corporali qui alia conspicit. se autem
non vident. Sic dicit et de conscientia. que a
cute delicta aliena contemplans tardior est
erga suorum cognitionem viciorum. Et ad/
huc occurrit fortius dubium unde videlicet
puerit negligenter propriae discussionis et
consideratio peccati alieni. Respondeo enim
Grego. libro. xxij. moralium. Quod hoc puerit
ex superbia et relatione. que cordis oculum per
clationis tenebras extinguit. ex qua ut dicitur
Crisostomus. sup. Barth. puerit hoc et alter
alterius culpam cito intelligit. sua; autem
difficile. Quia homo in causa alterius trans-
quillum habet animum. in sua autem turbarum
perturbatio autem cordis non permittit ho-
minem considerare quod bonum est. Et ideo
dicit Augustinus. libro. viii. de ciuii. dei. Quod remo-
tis obstat in sane opinione scelerata
na. in dicenti. nuda presentur. nuda inspi-
ciantur. fallacia regumina et laudes vane glo-
rie auferantur. et apparebunt miseria pecca-
torum. Et quibus omnibus inferno. quod nihil ita
facit ad veram cognitionem sui melius quam quod
humiliter de se sentit. Istud patet per beatum
Bernardum. d. vii. gradibus humiliatis. ubi sic di-
cit. Humilitas est virtus qua verissima sui
cognitione homo submetit ipsi vilescit. Et
Crisostomus in suo polycraticon lib. viij. dicit. Qui
humilis corde est. alius se indignorem arbitri-
tratur. Ex quo dicto patet quod homo per hu-
militatem facile venit ad sui considerationem
et recouerso. Refert Gregorius lib. i. cap.
pollo consultus a quodam que esset via certi-
or. pueri ad beatitudines. Rendit. Si
te ipsum agnoveris. Unus apud gentiles com-
munis erat opinio. hoc dictrum quod resoli-
tos. i. agnosce te ipsum de celis descendisse.
putat polycratius libro. viii. ca. ii. Hoc est et
go prima scientia hominis. scire se ipsum. put
dit Bernardus. sup. Lanti. fmone. xxvij. que
sim ipsum non inflat. sed humiliat. Unus Augustinus
lib. viii. de ciuii. dei. perfert eam omnibus scientiis
Et Isaac in suo libro de diffinitionib[us] di-
cit eam esse summam phiam. scilicet cognoscere
et eam esse sufficiens. scilicet conscientie per suffici-
se ipsum. Postquam sic vas conscientie per suffici-
entem discussionem confessio fuerit mun-
datum et purgatum. necesse habet ornari et de-
corari. Pictura autem ista consistit in duobus.
sicut dicit nostrum thema. scilicet in sanctificatiōe

RVUTTI SECVTUV

c.

z honore. In sanctificatione virtutum. Ps. Domum tua dñe decet sanctitudo. et honore scz ne dehonore et alio curpitudine vicior. sicut faciunt illi de quibus Ps. Homo cu in honore esset non intellexit. Hec horra. Debet ergo ornari vas ictud puritate conscientie interius. ex eius vero conuersationis honestate. Resert Aug. li. v. contra Julianum et scdo retractationi. c. lxxij. q. rex qdā Cipri. deformis specie rhalamum suum fecit depingi pulchris imaginibus. ut earum aspectu et eius pareret prole pulchram. Hic homo in memoria sua debet collocare pulchras imagines. i. honestate conuersationis. et puritatem conscientie sc̄rōz patrum ut ipsas inspiciendo sit faciat. Qd cum fuerit. conscientia nra erit vas ammirabile opus excelsi. Eccl. xlj. Vere ammirabile quod tam fragili corpore. et speciosa conscientia. i. Cor. viii. Habemus thesaurum istū in vasis fiscilibus.

Dixi tertio q. ammone. tur hō ad confidandum vas sue conscientie quō et in qd officiū sit deputatū. Circa qd sciendū fm Roberum Holgot sup li. Cap. ca. xvij. Conscientia hominis habet multiplicē actuz. Et enī conscientia accusatrix prae transgressōis et relevatricē nre deplisionis. conseruatrix bonae possessionis. et vindicatrix fracte p̄fessionis seu p̄missionis. Primo igit̄ conscientia est accusatrix sue transgressionis. Iurta illud Roman. Lestimoniuꝫ reddente illis conscientia ipoz. et inter seūnicē cogitationū accusantū. Istū accusatō maximē debem⁹ timere. Nam ut dicit Seneca in li. de morib⁹. Nullū conscientia p̄t̄rōz tuoz magis timueris qz teipm. Alienū enī potes effugere. te nunqz. Sicut aut caritati⁹ accufator p̄mo accusat ad partē. et postea si non emēdauerit. extunc publice. clamat eum. Hic conscientia nra p̄mo secrete hic in p̄fensi vita nos arguit. et si non emēdabim⁹ vitaz nostrā. et extunc in generali iudicio clamabit. Et ideo. s. Cor. vii. Si nos meritos iudicarem⁹. nō vtrqz iudicaremur. Hcdo conscientia est relevatricē sue deplisionis. In omni enī deplisione vel tribulatioꝫ terrena. singularis consolario ē bona conscientia. i. Cor. i. Hinc nra hecest. testimoniuꝫ conscientie nre.

Cū Ambro. in li. de officijs dicit. Bene si bi conscientis. saltis nō debet moueri concijs. nec estimare plus ponderis in alieno eoni-

cio qz in sue conscientie testimonio. Et Hugo. sup Ezechie. Omel. ix. dicit. Quid prodest si omes te laudat et conscientia accusat. aut qd obest si omes derogant et sola conscientia defendat. Propter qd Aug. scribes cuidam manicheo dicit. Henti de angustiō qdlibet. dummodo me sola conscientia in oculis dei n̄ accusat. t. q. iii. Tertio. Et Aug. dicit. Quē conscientia defendit liber et inter accusations. eōnverso vero liber sine accusatione esse n̄ potest. quod sola q interius addicit. i. iudicat conscientia accusat. Cū Aug. sup Ps. xxxvij. suadens custodire conscientie innocentia dicit. Quod intus innocentia tua vbi nemo ophnit causam tuā. p̄ualebit in te falsum testimonium. sed apud hos. Nunqz apud deū p̄ualebit vbi causa tua dicenda est. qd deū erit iudex alius testis qz conscientia tua n̄ erit. inter iustū iudicē et conscientia tua; nol timere nisi causam tuā. Hec Aug. Tertio conscientia est conservatrix bone possibiliō. Cū Bern. Hanc vas conscientia. et seruans secretis idoneum. nullis patens insidijs. nullis violentijs cedens. ut pote nec manu nec oculis accessibil. Quicqz in ea posuero. securus sum seruabit. ino et defuncto restituet. quocqz rado ipa erit mecum. seruans depositū qd seruandum accepit. vbi gloria vel p̄fusio incurabilis p̄qz depositi. Hec Bern. Propter h Holgot comparat eam carte. in qua merita nostra scripta sunt. p̄ quam assecuramur de premio paradisi. s. ad Thimo. i. Finis p̄cepti caritas de corde bono et conscientia pura. Ecce finis. s. premium ultimam p̄ce ditatem. qd est bene seruandum a tunc et vernib⁹. quod sepius est videndum; p̄ purandum. sicut fecit Paulus Actu. xxiii. Hic studio sine offendiculo conscientia habet ad deum. Quartuꝫ conscientia est vindicatrix sancte p̄fessionis seu p̄missionis. Omnes siquidē xp̄iani sunt. p̄fessi sernare do fidem. et ius p̄cepta implere. ideo quo accusat. sed etiā vindicat mordendo et puniendo. iuxta illud Prover. viii. Est qui promittit. et quasi gladio pungit conscientia. et qui promittit et nō implet. Ervere magna est pena remorsus conscientie in peccatore. que semper timeret penam p̄ peccatis

Dominica Reminiscere

sibi debicam. nec solū timet debitā penam: sed etiā multo maiore q̄s actualiter sibi inferatur. **Jurta illud** *Sap.* *xvii.* **Frequenter** enī p̄occupant pessima redarguēte cōsciencia. **Ubi dicit Holgor.** q̄ iniqui sepe p̄occupant. i. p̄concipiunt pessima. i. matime penalia eis inferenda. redarguēte eos cōsciencia q̄ iudicas sibi pena maiore debe ri q̄s actualiter inserit. **Hiere.** *ii.* Arguet te malitia tua. **In Aug.** confessionū. *i.* **Jus-** sisti dñe vt sic libi pena inordinat anim. **Et Aug.** *ii.* de vera innocētia lib. *ix.* *c.* *xix.* **Aulle** pene grauiores sunt q̄s male consci entie. in qua cū non habet dēns. cōsolatio nō imponit. **Est** autem multū mirabile inter cetera q̄ quicquid p̄tor ab alijs innocēs iustus iudicat. nibilomin. tñ eum consci entia sua mordet. rorquet et dignū suppli cō iudicat. **Und** dicit *Iunielis* libro. *v.* **N**isi est de cōsciencia. sicut finit antiquit̄ de iudice. q̄ cum iudicare aliquē debuit di gnū morte. misit in vñna lapillos negros et eos effudit coram p̄lo. et sic reum ostendit esse condemnandū. **N**on aut̄ debuit hoiez innocentē liberare. effudit albos lapillos. in testimoniuꝝ innocentie. **Et b** dicit *Ju-* *uenialis.* q̄ q̄s alioꝝ sue malicie euadat iudicari iudicis. tñ a scipo cōdemnat. et dī gnus suplicio iudicatur. **Et ideo dīc** *Se-* *neca* in lib. de morib. **V**ala cōsciencia sepe tura est. secura nuncq. **E**t aut̄ sc̄i endum q̄ qd̄ am hñt cōscienciā ad modū rassis ipoz duersimode se hñtis. **Quod-** *dam* enī ē vas dilatātū. qddam fragile et nō firmū. qddā perturbatū seu lesum. qddā cauteriatu. i. signatum. **Sic** qd̄ habet cō scienciā dilatata. qd̄a infirmata. quidas p̄ turbatam. qd̄a cauteriatā. **P**lataram ba- ra. et istoz cōsciencie ē sicut rethe hñs lara foramina. vbi non cōprehendunt nūlma gni pisces. sed parui euadit. sic tales non ponderat ocioſa verba vel iuramenta rel mendacia. nūl effent coram iudice. vel nūl graniter offendenter p̄tū. et sic de alijs. **Sicut** hodie mulier dicūt. **No** ē p̄tū spo liare bona eccl̄astica eundo ad bella. **Qui** bus rñdeo fm̄ poliſcratū. **N**sicut ille q̄ te netur pupillū defendere. si cū solus inua dat grauiter peccat. **Sic** miles q̄ eccl̄as q̄ defendere debuit. si cā solus impugnat in deū grauiter peccat. **Jurta** illud. **Qui** can

git vos tangit pupillaꝝ oculi mei. **E**rgo dī cit poliſcratū lib. *v.* *c.* *xvii.* **Q**deus honorē vel contempnū ſacerdotū ſuū reputat. vñ de ſtatui *Constantin* impator. vt q̄cūs res vel pſonas eccl̄ie inuaderent capite punirent. **H**odie vero nullus puniſt etiā solo verbo vt. p̄hibeat. **R**efert *Iohe* *Ga-* liensis in ſuo cōmūloquo. **Q** *Juli* ce ſar p̄hibuit ſpoliare templa hostilia ſub p̄uatione dextre man. **E**t *Poliſcrat* lib. *vij.* *ca.* *xvii.* narrat. **Q** *e* exercitus *Breni* ducis māſt inuictus q̄dū nō ſpoliauit templū apollinis. **Q**ui cū illud inuafit. ſubito cū exercitu ſuo fuit pempus. **U**niliter etiā dicit de *Alexandro*. **N**etiā ſacerdotibus iudacis contra quos pugnabat pepercit. **P**ulto igīt magis deberet milites chriſtiani ſacerdotiū honorare. Alij ſunt q̄ ba bent cōficienția ſatis infirmā p̄ opositū. q̄ nō magna p̄tā. ſed etiā parua grauiter ponderant. nō tamē ſicur debet ſed p̄ in ſto. et que nō ſunt peccata iudicat eſſe p̄tā. **E**t hec cōficienția frequenter a temptatione diaboli. puenit. q̄ ſic inducir hoiez ad pplexitatem peccandi. **E**t tales vidi tem ptatione ceſſante habuisse frequenter cōficiențias largas. **T**ertio ſunt alij q̄ habet cōficienția perturbatam. vt ſunt illi q̄pter comiſſa facile defperant. **Q**ontra q̄s *Berni* ſug *Lanti* ſermone. *lxvij.* dicit. **Q** cōtra ta lem cōficienția nihil eſt efficacius niſi vul neruz xp̄i ſedula meditatio. **Q**uarto ſunt alij q̄ habet cōficienția cauteriatā. vt ſunt illi qui ponderat parua. ſed de magnis ni bil curant. **S**icut pharisei colantes culi cem. camelū aut̄ glutierū. **D**ath. *xvij.* **E**bi ſunt hypocrite. vt dicit *Apls.* *i.* ad *Thi mo.* *uij.* In nouissimiſ inquit dieb venient quidam hypocrite. cauteriatam habentes cōficienția. *Ilo.* *Borre.* *C*auteriatā i. cor ruptam errore doctrine q̄ culpe q̄ etiam igne cōcupiſſe. **I**ſti ſunt ſignati cau terio diaboli. vt dicit *Apoç.* *xvij.* **N**os igīt hu iuſmodi cōficiențias fugieres. ſtudeam̄ babere cōficienția illam de qua *Hugo* lib. *ii.* de ania ca. *ir.* dīc. **T**ranquilla cōficienția eſt que omib⁹ eſt dulcis. nulli grauiſ. vñens amico ad gratiā. in amico ad patien tiā. cunctis ad beniſolentiā. quibus po tent ad beneficentiā. cui nec dēns ſua p̄tā imputat. qz ea nō facit. nec aliena. quia nō approbat. nec negligentiam. quia nō ca-

mo 17. 1. 2022 ſatlonj
ordnung

7

Sermo XLVIII

cuit. nec superbiā. qdā in humilitate p̄man-
sūt. Nec ille. In tantū autē est seruanda ista
conscientia. vt etiā si simul cū fama seruari
nō possit. potius sit perdēda fama qdā sci-
entia. sicut dicit Seneca. ep̄la. lxxvij. Ne-
mo inquit potest estimare virtutem qdā qui
boī famaz pdit ne conscientiā pderet. Za-
lem ergo conscientiā habētes tanqz ras san-
ctificatū r ornatū aptū faciemus ad reci-
piendā gratiā. r tandem ad sequendas glo-
riam. ¶ Circa pdicra est sciendum qdā
in Thomā error conscientie octo modis cau-
satur. Primo ex ignorantia. qdā sc̄z nescit qdā
quid eligendū sit vel declinandū. De hoc
dicitum. Cum ignoram⁹ quid agere debam⁹
hoc soluz residui habem⁹. vt oculos nr̄os
dirigamus ad te. Sed ex negligentia. vt
qdā quis neglit conscientiā excutere. vt si ne-
scit se expedire r neglit tūc ab alijs que-
rere. Tertio ex supbia. vt cum quis nō hu-
miliat intellectū suum. vt sc̄z melioribus r
sapienteribz se velit credere. Quarta quos
qdā aplūs. Captiuantes omnē intellectū
in obsequium fidei. hoc est dicere. ¶ Qui
libet in credēdis plus debet p̄sentire fidei
qdā sibi. Quarto ex singularitate. quia ho-
mo sensum sequēs p̄xrium nō cōformat se
alijs. nec sequitur vias cōmunes bonorum.
Unde Aum. Extrema castroz p̄sumpsit
ignis. Quinto ex affectu inordinato. qdā se-
pe conscientiam inclinat ad illud quod ho-
mo tunc appetit. et sic facit eam a sua recti-
tudine deniare. Seneca. Perit om̄e iudi-
cium cū res transierit in affectum. Sexto
ex pusillanimitate qua qdā timet nō timen-
da fm̄ rectū iudiciū rationis. Ila. Dicte
pusillanimes p̄oztamini. r nolite timere.
Septimo ex pplexitate qdā homo se credit
inter duo p̄ctū positū. qdārum alterū impos-
sibile est declinare. Sed sciendū qdā pplexi-
tas nihil est. potest m̄ alijs esse pplex. fm̄
qdā. sc̄z fm̄ errorēam p̄scientiā. qua deposita
erit libera⁹. Octauo vero modo ex hu-
militate r cordis puritate. Unde Gregor⁹.
Bonarū mentium est ibi culpas cognosce-
re vbi minime reperiſ. Primis septē mo-
dis error est reprehensibilis. Octauo vero
modo est cōmendabilis nec error dici de-
bet. sed humiliſ suorū defectu⁹ recogni-
tio. diuīmodo nō sit nimia. Sed dices
vtrum ppter conscientiā pdenda sit fama. vi-
detur qdā sic. qdā dicit Aug⁹. ad Constanti-

num archiepiscopū mediolanenſ. vi. q. iii.
In cunctis que in hac vita aduersa puen-
tū. sola est sicut nosſtis omnipotentis dei
districtio pensanda atqz ad cor proprium
semper recurrendū. vt nullus ibi lingua
implicet vbi conscientia non accusat. Nec
ille. Et Slosa ibi dicit qdā propter nullū
us lingua credat se aliquis reum. Sed
in contrariu⁹ est Canon. vii. q. i. Nolo. vbi
dicit Augusti. non solum requirunt cōci-
entia propter nos. sed etiā fama proper
alios. Respondeo fm̄ Slo. in ea. Senti.
vi. q. ii. Qdā quando sumus inter tales qui
parati sunt imitari r nō reprehendere. vn-
de ne tales corrumpam⁹. exempli nūc de
bemus vt fama nostra luceat coram eis.
Sed si sumus inter tales qui parati sunt
reprehendere. tunc sufficiat conscientia. Vñ
Dath. xv. christus dixit discipulis suis.
Sinite eos ceci sunt et duces cecorum.

Dominica Reminiscere II. Sermo XLVIII.

Miserere mei do-
mine fili dauid. filia mea ade-
monio male rexat. Damna
vñ. Sanctus Augustinus diffinitus est
sūt miseria humana in libro de diffinito
sicut. Miseria est copia tribulatioſis tu-
o p̄ opia consolationis. quādo multis farie quis
patitur r a nemine relevatur. Nec ille. Ep-
qbz verbis patet qdā miser dicit qdā r multa
mala patitur r a nemine cosolatur. Tali
autē fuit ista mulier chananea qdā patiebat
demonē in domo sua īmo in filia sua quē
effugare nō poterat aliq̄ būius mundi po-
tentia vel prudētia. eo qdā nō est potestis su-
per terram qdā comparetur ei Job. vii. In
de est qdā audiens dei filium būic mūdo ap-
paruisse. credensq; eum babere potestatis
super om̄ia demonia īmo super om̄e cre-
aturam. merito cucurrit ad eum exponens
qdā miseriā suaz cozā illo ait. Miserere mei
dñe fili dauid. In qbz verbis tria descri-
buntur. Primo būi⁹ mulieris instans pe-
titio. ibi. Miserere mei. Sed saluatoris
ad miseradū inclinatio. ibi. dñe fili dauid.
Tertio subditur cause curationis allega-
tio. cum dicitur. Filia mea male a demō
nō rexatur.